

foregaaet, skal tilføres Protokollen. Dette har sin Betydning i de Tilfælde, hvor Sagen, efter at være undraget Enkeltdommerens Afgjørelse, henvises til Paakjendelse af Kriminal- og Politiretten eller Behandlingen kommer til at gaae over til et Kriminellkammer. Ligeledes vil en Tilførsel af Vidneforklaringerne være af Betydning, naar disse ikke afgives i eet Retssmøde, men i forskjellige paa hinanden følgende, hvor det da vilde være vanskeligt for Dommeren at erindre de tidligere Forklaringer, uden at hans egne private Optegnelser vilde kunne bøde herpaa. Ligesom imidlertid en kort Angivelse af Vidnernes Forklaringer og de øvrige Bevisdata maatte kunne blive tilstrækkelig, saaledes findes i en saadan Bestemmelse heller ikke i og for sig at kunne gjøre Benævnelsen „mundtlig Behandling“ uberettiget, og i ethvert Fald vilde denne Omstændighed ikke kunne være af afgørende Betydning, naar Man forøvrigt maatte finde den her nævnte Forholdsregel hensigtsmæssig og i Sagernes Interesse.

ad § 14.

Den ved Sager om Lovovertrædelser hidtil brugte nøiagtige Undersøgelse om Tiltaltes foregaaende Levnet maa ved de her omhandlede Sager ansees ikke at staae i et passende Forhold til den megen Tid, som medgaaer dertil, og bør rettest undlades i alle de Tilfælde, hvor der ikke dertil findes særlig Anledning, saaledes at Man i Reglen indskrænker sig til at lade Tiltaltes Opgivelse af, hvorvidt han tidligere har været straffet eller ikke, være tilstrækkelig.

ad § 15.

Denne § stemmer med § 7 i det af Folkestinget vedtagne Udkast, som er optaget efter Forslag af Udvalget, hvis Begrundelse Ministeriet i det Hele kan tiltræde, idet Man dog efter Kriminal- og Politirettens Indstilling har optaget en Bestemmelse om, at de Bøder, som efter den Tiltaltes af Dommeren modtagne Tilbud erlægges, skulle tilfalde Rettens Fattigkasse til Anvendelse paa sædvanlig Maade. Ligesom det nemlig hidtil har været Tilfældet ved Rettens Kriminellkamre, at de Bøder, som

Tiltalte maa erlægge for at undgaae Dom, tilfalde Rettens Fattigkasse, hvilken med særdeles heldbringende Virkning er blevet benyttet i vedkommende Forbryderes Interesse ved at yde dem Hjælp til at skaffe dem Arbejde i Arresterne eller til en bedre Forpleining uden for Reglementet, ved at række deres ofte hjælpeløse Familier en voblikkelig Understøttelse, ved at give de Arrestanter, der skulle løslades, en lille Sum engang for alle, for atter at sætte dem ind i deres Virksomhed og paa andre lignende Maader, saaledes har Man ogsaa fundet, at der, da offentlige Politifager, hvis nærværende Udkast opføres til Lov, ikke længere ville blive at behandle ved Rettens Kriminellkamre, og de Indtægter som hidtil have tilflydt Rettens Fattigkasse, saaledes vilde bortfalde, turde være tilstrækkelig Anledning til paa den her foreslaaede Maade at tilveiebringe Midler til at fortsætte en Virksomhed, der efter Rettens Vidnesbyrd maa ansees heldbringende.

ad § 16.

Bestemmelserne i denne § ere ansete nødvendige dels for ikke at lade en Formalitetsfeil faae en utilbørlig Indflydelse paa Sagernes hurtige Fremme, navnlig ved at Sager, der ere behandlede som Justitsfager, men ved Dommens Afgjørelse befindes at henhøre under politiretlig Afgjørelse, skulde henvises til Behandling som Politifager og derved i længere Tid komme til at henstaae uafgjorte, f. Ex. naar Sager, der ere begyndte som almindelige Tyveri- eller Bedragerisager, befindes at gaae ind under Bestemmelserne i Forordningen af 11te April 1840 §§ 30, 47 og 49—52 om Politiretsbehandling, dels for at hindre, at de af een Person begaaede forskjellige Lovovertrædelser skulde kunne paakjendes under forskjellige Sager.

ad § 17.

De ved den nugældende Lovgivning i den heromhandlede Henseende fastsatte Straffe skjønes ikke at være passende og det ansees ønskeligt, at Følgen af Forseelser som de, der ere Gjenstand for Paragrafen, indtræder snarest muligt. Af Hensyn hertil og til den Garanti